

**KONFERENCE
ZÁSTUPCŮ
VLÁD
ČLENSKÝCH STÁTŮ**

**Brusel
(OR. fr)**

CIG 15/07

&

Předmět : Závěrečný akt

ZÁVĚREČNÝ AKT

KONFERENCE ZÁSTUPCŮ VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ, svolaná do Bruselu dne 23. července 2007, aby vzájemnou dohodou schválila změny Smlouvy o Evropské unii, Smlouvy o založení Evropského společenství a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, přijala tyto dokumenty:

- I. Lisabonská smlouva pozměňující Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o založení Evropského společenství

- II. Protokoly
  - A. Protokoly připojené ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o fungování Evropské unie a případně ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:
    - Protokol o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii
    - Protokol o používání zásad subsidiarity a proporcionality
    - Protokol o Euroskupině
    - Protokol o stálé strukturované spolupráci stanovené článkem 28a Smlouvy o Evropské unii
    - Protokol k čl. 6 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii o přistoupení Unie k Evropské úmluvě o ochraně lidských práva a základních svobod
    - Protokol o vnitřním trhu a hospodářské soutěži
    - Protokol o uplatňování Listiny základních práv a svobod Evropské unie v Polsku a ve Spojeném království
    - Protokol o výkonu sdílených pravomocí

- Protokol o službách obecného zájmu
- Protokol o rozhodnutí Rady, kterým se provádí čl. 9c odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a čl. 205 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie jednak mezi 1. listopadem 2014 a 31. březnem 2017 a jednak od 1. dubna 2017
- Protokol o přechodných ustanoveních

B. Protokoly připojené k Lisabonské smlouvě:

- Protokol pozměňující protokoly připojené ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o založení Evropského společenství nebo ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii
  - Srovnávací tabulky uvedené v článku 2 Protokolu pozměňujícího protokoly připojené ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o založení Evropského společenství nebo ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii
- Protokol pozměňující Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii

III. Příloha Lisabonské smlouvy:

- Srovnávací tabulky uvedené v článku 5 Lisabonské smlouvy

Konference přijala následující prohlášení, která se připojují k tomuto závěrečnému aktu:

A. Prohlášení k ustanovením Smluv

1. Prohlášení o Listině základních práv Evropské unie
2. Prohlášení k čl. 6 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii
3. Prohlášení k článku 7a Smlouvy o Evropské unii

4. Prohlášení o složení Evropského parlamentu
5. Prohlášení o politické dohodě Evropské rady týkající se návrhu rozhodnutí o složení Evropského parlamentu
6. Prohlášení k čl. 9b odst. 5 a 6, čl. 9d odst. 6 a 7 a článku 9e Smlouvy o Evropské unii
7. Prohlášení k čl. 9c odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a k čl. 205 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie
8. Prohlášení o praktických opatřeních, která mají být přijata ke dni vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, pokud jde o předsednictví Evropské rady a Rady pro zahraniční věci
9. Prohlášení k čl. 9c odst. 9 Smlouvy o Evropské unii o rozhodnutí Evropské rady týkajícím se výkonu předsednictví Rady
10. Prohlášení k článku 9d Smlouvy o Evropské unii
11. Prohlášení k čl. 9d odst. 6 a 7 Smlouvy o Evropské unii
12. Prohlášení k článku 9e Smlouvy o Evropské unii
13. Prohlášení o společné zahraniční a bezpečnostní politice
14. Prohlášení o společné zahraniční a bezpečnostní politice
15. Prohlášení k článku 13a Smlouvy o Evropské unii
16. Prohlášení k čl. 53 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii
17. Prohlášení o přednosti práva
18. Prohlášení o vymezení pravomocí

19. Prohlášení k článku 3 Smlouvy o fungování Evropské unie
20. Prohlášení k článku 16b Smlouvy o fungování Evropské unie
21. Prohlášení o ochraně osobních údajů v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce
22. Prohlášení k čl. 42 druhému pododstavci Smlouvy o fungování Evropské unie
23. Prohlášení k článkům 42 a 63a Smlouvy o fungování Evropské unie
24. Prohlášení o právní subjektivitě Evropské unie
25. Prohlášení k článkům 61h a 188k Smlouvy o fungování Evropské unie
26. Prohlášení o neúčasti členského státu na opatření založeném na části třetí hlavě IV Smlouvy o fungování Evropské unie
27. Prohlášení k čl. 69d odst. 1 druhému pododstavci Smlouvy o fungování Evropské unie
28. Prohlášení k článku 78 Smlouvy o fungování Evropské unie
29. Prohlášení k čl. 87 odst. 2 písm. c) Smlouvy o fungování Evropské unie
30. Prohlášení k článku 104 Smlouvy o fungování Evropské unie
31. Prohlášení k článku 140 Smlouvy o fungování Evropské unie
32. Prohlášení k čl. 152 odst. 4 písm. c) Smlouvy o fungování Evropské unie

33. Prohlášení k článku 158 Smlouvy o fungování Evropské unie
  34. Prohlášení k článku 163 Smlouvy o fungování Evropské unie
  35. Prohlášení k článku 176a Smlouvy o fungování Evropské unie
  36. Prohlášení k článku 188n Smlouvy o fungování Evropské unie o sjednávání a uzavírání mezinárodních dohod členskými státy týkajících se prostoru svobody, bezpečnosti a práva
  37. Prohlášení k článku 188r Smlouvy o fungování Evropské unie
  38. Prohlášení k článku 222 Smlouvy o fungování Evropské unie o počtu generálních advokátů Soudního dvora
  39. Prohlášení k článku 249b Smlouvy o fungování Evropské unie
  40. Prohlášení k článku 280d Smlouvy o fungování Evropské unie
  41. Prohlášení k článku 308 Smlouvy o fungování Evropské unie
  42. Prohlášení k článku 308 Smlouvy o fungování Evropské unie
  43. Prohlášení k čl. 311a odst. 6 Smlouvy o fungování Evropské unie
- B. Prohlášení k protokolům připojeným ke Smlouvám
44. Prohlášení k článku 5 Protokolu o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie
  45. Prohlášení k čl. 5 odst. 2 Protokolu o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie

46. Prohlášení k čl. 5 odst. 3 Protokolu o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie
47. Prohlášení k čl. 5 odst. 3, 4 a 5 Protokolu o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie
48. Prohlášení k Protokolu o postavení Dánska
49. Prohlášení o Itálii
50. Prohlášení k článku 10 Protokolu o přechodných ustanoveních

Konference dále vzala na vědomí následující prohlášení, která se připojují k tomuto závěrečnému aktu:

51. Prohlášení Belgického království o vnitrostátních parlamentech
52. Prohlášení Belgického království, Bulharské republiky, Spolkové republiky Německo, Řecké republiky, Španělského království, Italské republiky, Kyperské republiky, Litevské republiky, Lucemburského velkovévodství, Maďarské republiky, Republiky Malta, Rakouské republiky, Rumunska, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky o symbolech Evropské unie
53. Prohlášení České republiky k Listině základních práv Evropské unie
54. Prohlášení Spolkové republiky Německo, Irska, Maďarské republiky, Rakouské republiky a Švédského království
55. Prohlášení Španělského království a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska
56. Prohlášení Irska k článku 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva
57. Prohlášení Italské republiky o složení Evropského parlamentu

58. Prohlášení Lotyšské republiky, Maďarské republiky a Republiky Malta o způsobu psaní názvu jednotné měny ve Smlouvách
59. Prohlášení Nizozemského království k článku 270a Smlouvy o fungování Evropské unie
60. Prohlášení Nizozemského království k článku 311a Smlouvy o fungování Evropské unie
61. Prohlášení Polské republiky k Listině základních práv Evropské unie
62. Prohlášení Polské republiky k Protokolu o uplatňování Listiny základních práv Evropské unie v Polsku a Spojeném království
63. Prohlášení Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku o definici pojmu „státní příslušníci“
64. Prohlášení Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku o volebním právu pro volby do Evropského parlamentu
65. Prohlášení Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku k článku 61h Smlouvy o fungování Evropské unie

V Lisabonu dne třináctého prosince dva tisíce sedm

Za ...

A. PROHLÁŠENÍ K USTANOVENÍM SMLUV

1. Prohlášení o Listině základních práv Evropské unie

Listina základních práv Evropské unie, jež je právně závazná, potvrzuje základní práva zaručená Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a práva vyplývající z ústavních tradic společných členským státům.

Listina nerozšiřuje oblast působnosti práva Unie nad rámec pravomocí Unie, ani nevytváří žádnou novou pravomoc či úkol pro Unii, ani nemění pravomoci a úkoly vymezené Smlouvami.

2. Prohlášení k čl. 6 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii

Konference se dohodla, že přistoupení Unie k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod se uskuteční tak, aby byly zachovány zvláštnosti právního řádu Unie. Konference bere v této souvislosti na vědomí existenci pravidelného dialogu mezi Soudním dvorem Evropské unie a Evropským soudem pro lidská práva; tento dialog může být posílen po přistoupení Evropské unie k této úmluvě.

3. Prohlášení k článku 7a Smlouvy o Evropské unii

Unie bere v úvahu zvláštní situaci malých států, které s ní udržují specifické blízké vztahy.

4. Prohlášení o složení Evropského parlamentu

Dodatečné křeslo v Evropském parlamentu bude přiděleno Itálii.

5. Prohlášení o politické dohodě Evropské rady týkající se návrhu rozhodnutí o složení Evropského parlamentu

Evropská rada vyjádří politický souhlas s revidovaným návrhem rozhodnutí o složení Evropského parlamentu ve volebním období 2009-2014, založeným na návrhu Evropského parlamentu.

6. Prohlášení k čl. 9b odst. 5 a 6, čl. 9d odst. 6 a 7 a článku 9e Smlouvy o Evropské unii

Při výběru osob vyzvaných k vykonávání funkcí předsedy Evropské rady, předsedy Komise a vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku se vezme náležitě v úvahu nezbytnost respektování zeměpisné a demografické rozmanitosti Unie a jejích členských států.

7. Prohlášení k čl. 9c odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a k čl. 205 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie

Konference prohlašuje, že rozhodnutí provádějící čl. 9c odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a čl. 205 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie bude přijato Radou v den podpisu Lisabonské smlouvy a vstoupí v platnost dnem vstupu této smlouvy v platnost. Návrh rozhodnutí je uveden dále:

Návrh rozhodnutí Rady,
kterým se provádí čl. 9c odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a čl. 205 odst. 2
Smlouvy o fungování Evropské unie jednak mezi 1. listopadem 2014 a 31. březnem 2017 a jednak
od 1. dubna 2017

RADA EVROPSKÉ UNIE,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Je třeba přijmout ustanovení, která umožní hladký přechod ze systému rozhodování v Radě kvalifikovanou většinou, jak je vymezen v čl. 3 odst. 3 Protokolu o přechodných ustanoveních, který bude nadále použitelný až do 31. října 2014, na systém hlasování podle čl. 9c odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a čl. 205 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, který bude použitelný od 1. listopadu 2014, včetně zvláštních ustanovení stanovených v čl. 3 odst. 2 uvedeného protokolu na přechodné období až do 31. března 2017.
- (2) Připomíná se, že je zvyklostí Rady vynakládat veškeré možné úsilí k posílení demokratické legitimacy aktů přijímaných kvalifikovanou většinou,

ROZHODLA TAKTO:

Oddíl 1
Ustanovení použitelná mezi 1. listopadem 2014 a 31. březnem 2017

Článek 1

Pokud mezi 1. listopadem 2014 a 31. březnem 2017 členové Rady, kteří zastupují

- a) alespoň tři čtvrtiny počtu obyvatel nebo
- b) alespoň tři čtvrtiny počtu členských států

nutných k vytvoření blokační menšiny vyplývající z použití čl. 9c odst. 4 prvního pododstavce Smlouvy o Evropské unii nebo čl. 205 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, oznámí Radě svůj nesouhlas s přijetím aktu kvalifikovanou většinou, Rada tuto záležitost projedná.

Článek 2

V průběhu tohoto jednání vynaloží Rada nejvyšší možné úsilí, aby v přiměřené době, a aniž jsou dotčeny povinné lhůty stanovené právem Unie, dosáhla uspokojivého řešení obav vyjádřených členy Rady uvedenými v článku 1.

Článek 3

Za tímto účelem předseda Rady s pomocí Komise a při dodržení jednacího řádu Rady vynaloží veškerou iniciativu nezbytnou k usnadnění širšího základu shody v Radě. Členové Rady jsou mu nápomocni.

Oddíl 2

Ustanovení použitelná od 1. dubna 2017

Článek 4

Pokud od 1. dubna 2017 členové Rady, kteří zastupují

- c) alespoň 55 % obyvatel nebo
- d) alespoň 55 % počtu členských států

nutných k vytvoření blokační menšiny vyplývající z použití čl. 9c odst. 4 prvního pododstavce Smlouvy o Evropské unii nebo čl. 205 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, oznámí Radě svůj nesouhlas s přijetím aktu kvalifikovanou většinou, Rada tuto záležitost projedná.

Článek 5

V průběhu tohoto jednání vynaloží Rada nejvyšší možné úsilí, aby v přiměřené době, a aniž jsou dotčeny povinné lhůty stanovené právem Unie, dosáhla uspokojivého řešení obav vyjádřených členy Rady uvedenými v článku 4.

Článek 6

Za tímto účelem předseda Rady s pomocí Komise a při dodržení jednacího řádu Rady vynaloží veškerou iniciativu nezbytnou k usnadnění širšího základu shody v Radě. Členové Rady jsou mu nápomocni.

Oddíl 3 Vstup v platnost rozhodnutí

Článek 7

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vstupu v platnost Lisabonské smlouvy.

8. Prohlášení o praktických opatřeních, která mají být přijata ke dni vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, pokud jde o předsednictví Evropské rady a Rady pro zahraniční věci

Vstoupí-li Lisabonská smlouva v platnost po 1. lednu 2009, vyzve konference příslušné orgány členského státu, který bude právě vykonávat šestiměsíční předsednictví Rady, na jedné straně a osobu, která bude zvolena předsedou Evropské rady, jakož i osobu, která bude jmenována vysokým představitelem Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, na straně druhé, aby po konzultaci s následujícím šestiměsíčním předsednictvím přijaly nezbytná konkrétní opatření, která umožní účinný přechod hmotných a organizačních prvků výkonu předsednictví Evropské rady a Rady pro zahraniční věci.

9. Prohlášení k čl. 9c odst. 9 Smlouvy o Evropské unii o rozhodnutí Evropské rady týkajícím se výkonu předsednictví Rady

Konference prohlašuje, že by Rada měla začít připravovat rozhodnutí provádějící rozhodnutí o výkonu předsednictví Rady ihned po podpisu Lisabonské smlouvy a politicky je schválit do šesti měsíců. Návrh rozhodnutí Evropské rady, které bude přijato ke dni vstupu uvedené smlouvy v platnost, je uveden dále:

Návrh rozhodnutí Evropské rady o výkonu předsednictví Rady

Článek 1

1. Předsednictví Rady, s výjimkou složení pro zahraniční záležitosti, vykonávají předem určené skupiny tří členských států po dobu osmnácti měsíců. Tyto skupiny jsou vytvořeny rovnou rotací členských států, přičemž se vezme v úvahu jejich rozmanitost a zeměpisná rovnováha v Unii.

2. Každý člen skupiny postupně předsedá po dobu šesti měsíců všem složením Rady, s výjimkou složení pro zahraniční záležitosti. Ostatní členové skupiny jsou předsedajícímu členovi nápomocní ve všech jeho funkcích na základě společného programu. Členové skupiny mohou mezi sebou dohodnout jinou úpravu.

Článek 2

Výboru stálých zástupců vlád členských států předsedá zástupce členského státu, který předsedá Radě pro obecné záležitosti.

Politickému a bezpečnostnímu výboru předsedá zástupce vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku.

Přípravným orgánům různých složení Rady, s výjimkou složení pro zahraniční záležitosti, předsedá člen skupiny vykonávající předsednictví dotyčného složení, není-li podle článku 4 rozhodnuto jinak.

Článek 3

Rada pro obecné záležitosti zajišťuje ve spolupráci s Komisí soudržnost a pokračování prací jednotlivých složení Rady v rámci víceletých programů. Členské státy vykonávající předsednictví přijmou s pomocí generálního sekretariátu Rady veškerá účelná opatření pro organizaci a hladký chod prací Rady.

Článek 4

Rada přijme rozhodnutí provádějící toto rozhodnutí.

10. Prohlášení k článku 9d Smlouvy o Evropské unii

Konference se domnívá, že pokud již v Komisi nebudou zastoupeni státní příslušníci všech členských států, měla by Komise věnovat zvláštní pozornost potřebě zajistit plnou transparentnost ve vztazích se všemi členskými státy. V souladu s tím by Komise měla udržovat úzké styky se všemi členskými státy bez ohledu na to, zda jejich státní příslušník vykonává funkci člena Komise či nikoliv, a měla by v této souvislosti věnovat zvláštní pozornost potřebě předávat si vzájemně informace se všemi členskými státy a tyto státy konzultovat.

Konference má rovněž za to, že by Komise měla přijmout veškerá nezbytná opatření k zajištění plného zohlednění skutečné politické, sociální a hospodářské situace ve všech členských státech, včetně těch členských států, jejichž státní příslušník nevykonává funkci člena Komise. Tato opatření by měla zahrnovat záruku toho, že postavení těchto členských států bude upraveno vhodnou organizační úpravou.

11. Prohlášení k čl. 9d odst. 6 a 7 Smlouvy o Evropské unii

Konference má za to, že v souladu s ustanoveními Smluv mají Evropský parlament a Evropská rada společnou odpovědnost za hladký průběh postupu vedoucího k volbě předsedy Evropské komise. Před rozhodnutím Evropské rady povedou tedy zástupci Evropského parlamentu a Evropské rady nezbytné konzultace v rámci, který považují za nejvhodnější. Tyto konzultace se zaměří na profil kandidátů na funkci předsedy Komise, přičemž se přihlédne k volbám do Evropského parlamentu v souladu s čl. 9d odst. 7 prvním pododstavcem. Podrobnosti těchto konzultací mohou být ve vhodnou dobu blíže určeny vzájemnou dohodou Evropského parlamentu a Evropské rady.

12. Prohlášení k článku 9e Smlouvy o Evropské unii

1. Konference prohlašuje, že během přípravných prací předcházejících jmenování vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, k němuž má dojít dnem vstupu Lisabonské smlouvy v platnost v souladu s článkem 9e Smlouvy o Evropské unii a článkem 5 Protokolu o přechodných ustanoveních, a jehož funkční období bude od uvedeného dne až do skončení funkčního období Komise, která bude ve funkci k uvedenému dni, se uskuteční příslušné kontakty s Evropským parlamentem.

2. Dále konference připomíná, že pokud jde o vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, jehož funkční období začne v listopadu roku 2009 ve stejné době a na stejné období jako funkční období příští Komise, bude jmenován v souladu s články 9d a 9e Smlouvy o Evropské unii.

13. Prohlášení o společné zahraniční a bezpečnostní politice

Konference zdůrazňuje, že ustanovení Smlouvy o Evropské unii týkající se společné zahraniční a bezpečnostní politiky, včetně vytvoření úřadu vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a vytvoření Evropské služby pro vnější činnost, nemají vliv na odpovědnost členských států ve stávající podobě, pokud jde o formulaci a provádění jejich zahraniční politiky, ani na jejich zastoupení ve třetích zemích a mezinárodních organizacích.

Konference rovněž připomíná, že ustanoveními upravujícími společnou bezpečnostní a obrannou politiku není dotčena zvláštní povaha bezpečnostní a obranné politiky členských států.

Zdůrazňuje, že Evropská unie a její členské státy budou i nadále vázány ustanoveními Charty Organizace spojených národů, a zejména hlavní zodpovědností Rady bezpečnosti a jejích členů za zachování mezinárodního míru a bezpečnosti.

14. Prohlášení o společné zahraniční a bezpečnostní politice

Kromě zvláštních pravidel a postupů uvedených v čl. 11 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii konference zdůrazňuje, že ustanovení týkající se společné zahraniční a bezpečnostní politiky, včetně vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Evropské služby pro vnější činnost, neovlivní stávající právní základ, odpovědnost ani pravomoci jednotlivých členských států, pokud jde o formulaci a provádění jejich zahraniční politiky, jejich diplomatické služby, vztahy se třetími zeměmi a účast v mezinárodních organizacích, včetně členství členského státu v Radě bezpečnosti OSN.

Konference rovněž konstatuje, že ustanovení týkající se společné zahraniční a bezpečnostní politiky neposkytují Komisi nové pravomoci v oblasti iniciace rozhodnutí ani neposilují úlohu Evropského parlamentu.

Konference rovněž připomíná, že ustanoveními upravujícími společnou evropskou bezpečnostní a obrannou politiku není dotčena zvláštní povaha bezpečnostní a obranné politiky členských států.

15. Prohlášení k článku 13a Smlouvy o Evropské unii

Konference prohlašuje, že jakmile bude podepsána Lisabonská smlouva, měli by generální tajemník Rady, vysoký představitel pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, Komise a členské státy zahájit přípravné práce týkající se Evropské služby pro vnější činnost.

16. Prohlášení k čl. 53 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii

Konference má za to, že možnost překladů Smluv do jazyků uvedených v čl. 53 odst. 2 přispívá k naplnění cíle Unie respektovat svou bohatou kulturní a jazykovou rozmanitost podle čl. 2 odst. 3 čtvrtého pododstavce. V této souvislosti konference potvrzuje oddanost Unie evropské kulturní rozmanitosti a zvláštní pozornost, kterou bude nadále věnovat uvedeným a jiným jazykům.

Konference doporučuje, aby členské státy, které si přejí využít možnosti uvedené v čl. 53 odst. 2, oznámily Radě do šesti měsíců ode dne podpisu Lisabonské smlouvy jazyk nebo jazyky, do nichž budou tyto Smlouvy přeloženy.

17. Prohlášení o přednosti práva

Konference připomíná, že v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie mají Smlouvy a právo přijímané Uníí na základě Smluv přednost před právem členských států, za podmínek stanovených touto judikaturou.

Konference dále rozhodla, že se k tomuto závěrečnému aktu připojí stanovisko právní služby Rady o přednosti práva ES ve znění uvedeném v dokumentu 11197/07 (JUR 260):

„Stanovisko právní služby Rady
ze dne 22. června 2007

Z judikatury Soudního dvora vyplývá, že přednost práva ES je základní zásadou práva Společenství. Podle Soudního dvora je tato zásada neodmyslitelným prvkem zvláštní povahy Evropského společenství. V době prvního rozsudku této ustálené judikatury (rozsudek ze dne 15. července 1964 ve věci 6/64, Costa/ENEL¹) nebyla ve Smlouvě žádná zmínka o přednosti. Je tomu tak i dnes. Skutečnost, že zásada přednosti nebude v budoucí smlouvě uvedena, nezmění žádným způsobem existenci této zásady ani stávající judikaturu Soudního dvora.“

18. Prohlášení o vymezení pravomocí

Konference zdůrazňuje, že v souladu se systémem rozdělení pravomocí mezi Unii a členské státy podle Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie náležejí pravomoci, které nejsou Smlouvami svěřeny Unii, členským státům.

Svěřují-li v určité oblasti Smlouvy Unii pravomoc sdílenou s členskými státy, vykonávají členské státy svou pravomoc v rozsahu, v jakém ji Unie nevykonala nebo se ji rozhodla přestat vykonávat. Posledně uvedená situace nastává, když příslušné orgány Unie rozhodnou o zrušení legislativního aktu, zejména aby lépe zajistily, že zásady subsidiarity a proporcionality budou trvale respektovány. Rada může na podnět jednoho nebo více svých členů (zástupců členských států) a v souladu s článkem 208 Smlouvy o fungování Evropské unie požádat Komisi, aby předložila návrhy na zrušení legislativního aktu. Konference vítá prohlášení Komise, že bude těmto žádostem věnovat zvláštní pozornost.

Zástupci vlád členských států zasedající na mezivládní konferenci mohou řádným postupem pro přijímání změn stanoveným v čl. 48 odst. 2 až 5 Smlouvy o Evropské unii také rozhodnout o změně smluv, na kterých je Unie založena, mimo jiné za účelem rozšíření nebo omezení pravomocí svěřených Unii uvedenými smlouvami.

---

¹ „Z toho vyplývá, (...) že právo vytvořené Smlouvou, tedy autonomním pramenem práva, by nemělo být vzhledem ke své zvláštní a původní povaze převáženo vnitrostátními právními předpisy jakéhokoli charakteru, pokud nemá ztratit svůj charakter práva Společenství a pokud nemá být zpochybněn právní základ Společenství samotného.“

19. Prohlášení k článku 3
Smlouvy o fungování Evropské unie

Konference se dohodla, že v rámci celkového úsilí Unie odstranit nerovnosti mezi ženami a muži bude Unie usilovat ve svých různých politikách o boj proti veškerým formám domácího násilí. Členské státy by měly přijmout veškerá nezbytná opatření pro předcházení těmto trestným činům a jejich trestání, jakož i pro podporu a ochranu obětí.

20. Prohlášení k článku 16b
Smlouvy o fungování Evropské unie

Konference prohlašuje, že při přijímání pravidel o ochraně osobních údajů na základě článku 16b, která mohou mít přímé důsledky pro národní bezpečnost, bude zvláštní povaha této otázky náležitě zohledněna. Připomíná, že platné právní předpisy (viz zejména směrnici 95/46/ES) obsahují v tomto ohledu zvláštní odchylky.

21. Prohlášení o ochraně osobních údajů
v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce

Konference uznává, že zvláštní pravidla pro ochranu osobních údajů a volný pohyb těchto údajů v oblastech justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce, založená na článku 16b Smlouvy o fungování Evropské unie, by se mohla vzhledem ke specifické povaze těchto oblastí ukázat jako nezbytná.

22. Prohlášení k článkům 42 a 63a
Smlouvy o fungování Evropské unie

Konference má za to, že pokud by se návrh legislativního aktu založený na čl. 63a odst. 2 dotkl důležitých aspektů systému sociálního zabezpečení členského státu, včetně oblasti působnosti, nákladů nebo finanční struktury, nebo by se dotkl finanční rovnováhy tohoto systému, jak je stanoveno v čl. 42 druhém pododstavci, budou zájmy daného členského státu plně zohledněny.

23. Prohlášení k čl. 42 druhému pododstavci
Smlouvy o fungování Evropské unie

Konference připomíná, že v takovém případě Evropská rada v souladu s čl. 9b odst. 4 Smlouvy o Evropské unii rozhoduje konsensem.

24. Prohlášení o právní subjektivitě Evropské unie

Konference potvrzuje, že skutečnost, že Evropská unie má právní subjektivitu, Unii v žádném případě neopravňuje k přijímání právních předpisů nebo k jednání v oblastech mimo pravomoci, které byly Unii svěřeny členskými státy ve Smlouvách.

25. Prohlášení k článkům 61h a 188k
Smlouvy o fungování Evropské unie

Konference připomíná, že dodržování základních práv a svobod vyžaduje zejména věnování dostatečné pozornosti ochraně a dodržování práva dotčených fyzických osob nebo subjektů na zákonné záruky. Za tímto účelem a s cílem zajistit přísnou soudní kontrolu rozhodnutí, jež podřizují fyzické osoby nebo subjekty omezujícím opatřením, musí být tato rozhodnutí založena na jasných a jednoznačných kritériích. Tato kritéria by měla být přizpůsobena charakteristickým rysům každého omezujícího opatření.

26. Prohlášení o neúčasti členského státu na opatření založeném na
části třetí hlavě IV Smlouvy o fungování Evropské unie

Konference prohlašuje, že pokud se členský stát rozhodne neúčastnit se opatření založeného na části třetí hlavě IV Smlouvy o fungování Evropské unie, Rada důkladně projedná možné důsledky a dopad neúčasti tohoto členského státu na uvedeném opatření.

Každý členský stát může dále vyzvat Komisi, aby situaci přezkoumala na základě článku 96 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Předcházejícími pododstavci není dotčena možnost členského státu obrátit se v této otázce na Evropskou radu.

27. Prohlášení k čl. 69d odst. 1 druhému pododstavci
Smlouvy o fungování Evropské unie

Konference má za to, že by nařízení podle čl. 69d odst. 1 druhého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie měla zohlednit vnitrostátní předpisy a postupy týkající se zahájení trestního stíhání.

28. Prohlášení k článku 78
Smlouvy o fungování Evropské unie

Konference bere na vědomí, že se článek 78 použije v souladu se současnou praxí. Slova „opatření (...) nutná k vyrovnání hospodářských nevýhod, jež byly hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky způsobeny rozdělením Německa,“ se vykládají v souladu se stávající judikaturou Soudního dvora Evropské unie.

29. Prohlášení k čl. 87 odst. 2 písm. c)
Smlouvy o fungování Evropské unie

Konference bere na vědomí, že se čl. 87 odst. 2 písm. c) vykládá v souladu se stávající judikaturou Soudního dvora Evropské unie o použitelnosti ustanovení na podporu poskytovanou určitým oblastem Spolkové republiky Německo postiženým bývalým rozdělením Německa.

30. Prohlášení k článku 104
Smlouvy o fungování Evropské unie

Pokud jde o článek 104, konference potvrzuje, že zvyšování růstového potenciálu a zajištění zdravého rozpočtového stavu jsou dva pilíře hospodářské a rozpočtové politiky Unie a členských států. Pakt o stabilitě a růstu je významným nástrojem pro dosažení těchto cílů.

Konference znovu potvrzuje svou oddanost ustanovením týkajícím se Paktu o stabilitě a růstu, která tvoří rámec pro koordinaci rozpočtových politik členských států.

Konference potvrzuje, že systém založený na pravidlech je nejlepší zárukou dodržování závazků a rovného zacházení se všemi členskými státy.

V tomto rámci konference rovněž znovu potvrzuje svou oddanost cílům Lisabonské strategie: vytváření pracovních míst, strukturálním reformám a sociální soudržnosti.

Cílem Unie je dosažení vyrovnaného hospodářského růstu a cenové stability. Proto je třeba, aby hospodářské a rozpočtové politiky stanovily správné priority v oblasti hospodářských reforem, inovace, konkurenceschopnosti a posílení soukromých investic a spotřeby v obdobích slabého hospodářského růstu. To by se mělo odrážet ve směřování rozpočtových rozhodnutí na vnitrostátní úrovni a na úrovni Unie, zejména prostřednictvím restrukturalizace příjmů a výdajů veřejných rozpočtů, za současného dodržování rozpočtové kázně v souladu se Smlouvami a s Paktem o stabilitě a růstu.

Rozpočtové a hospodářské výzvy, kterým členské státy čelí, podtrhují význam zdravé rozpočtové politiky v celém hospodářském cyklu.

Konference se dohodla, že by členské státy měly aktivně využívat období hospodářského oživení za účelem konsolidace veřejných financí a zlepšení rozpočtového stavu. Cílem je postupně docílit rozpočtového přebytku v časech konjunktury, který vytvoří nezbytnou rezervu pro období hospodářského poklesu, a přispět tak k dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí.

Členské státy se zájmem očekávají případné návrhy Komise a další příspěvky členských států určené k posílení a vyjasnění provádění Paktu o stabilitě a růstu. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k posílení růstového potenciálu svých ekonomik. Tento cíl by mohla podpořit lepší koordinace hospodářských politik. Toto prohlášení nepředjímá budoucí rozhovory o Paktu o stabilitě a růstu.

31. Prohlášení k článku 140 Smlouvy o fungování Evropské unie

Konference potvrzuje, že politiky popsané v článku 140 spadají v zásadě do pravomoci členských států. Podpůrná a koordinační opatření uskutečňovaná na úrovni Unie v souladu s uvedeným článkem jsou doplňkové povahy. Slouží k posílení spolupráce mezi členskými státy, a nikoliv k harmonizaci vnitrostátních systémů. Záruky a zvyklosti existující v každém členském státě týkající se odpovědnosti sociálních partnerů nejsou dotčeny.

Tímto prohlášením nejsou dotčena ustanovení Smluv, která svěřují pravomoc Unii, včetně oblasti sociálních věcí.

32. Prohlášení k čl. 152 odst. 4 písm. c)
Smlouvy o fungování Evropské unie

Konference prohlašuje, že opatření, která budou přijata podle čl. 152 odst. 4 písm. c), musí zohledňovat společné otázky bezpečnosti a jejich cílem musí být stanovení vysokých norem jakosti a bezpečnosti, pokud by vnitrostátní normy mající vliv na vnitřní trh jinak bránily dosažení vysoké úrovně ochrany lidského zdraví.

33. Prohlášení k článku 158
Smlouvy o fungování Evropské unie

Konference má za to, že odkaz na ostrovní regiony uvedený v článku 158 může zahrnovat ostrovní státy jako celek, s výhradou splnění nezbytných kritérií.

34. Prohlášení k článku 163
Smlouvy o fungování Evropské unie

Konference se dohodla že činnost Unie v oblasti výzkumu a technologického rozvoje bude věnovat řádnou pozornost základním směrům a volbám obsaženým v politikách výzkumu členských států.

35. Prohlášení k článku 176a
Smlouvy o fungování Evropské unie

Konference se domnívá, že se článek 176a nedotýká práva členských států přijímat nezbytná ustanovení k zajištění svého zásobování energií za podmínek uvedených v článku 297.

36. Prohlášení k článku 188n Smlouvy o fungování Evropské unie
o sjednávání a uzavírání mezinárodních smluv členskými státy
týkajících se prostoru svobody, bezpečnosti a práva

Konference potvrzuje, že členské státy mohou sjednávat a uzavírat smlouvy se třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi v oblastech zahrnutých částí třetí hlavou IV kapitolami 3, 4 a 5, pokud jsou tyto smlouvy v souladu s právem Unie.

37. Prohlášení k článku 188r
Smlouvy o fungování Evropské unie

Aniž jsou dotčena opatření Unie přijatá ke splnění jejího závazku solidarity vůči členskému státu, který je cílem teroristického útoku nebo obětí přírodní nebo člověkem způsobené pohromy, není žádné z ustanovení článku 188r určeno k tomu, aby ovlivňovalo právo jiného členského státu na volbu nejvhodnějšího prostředku ke splnění svého závazku solidarity vůči uvedenému členskému státu.

38. Prohlášení k článku 222 Smlouvy o fungování Evropské unie
o počtu generálních advokátů Soudního dvora

Konference prohlašuje, že pokud Soudní dvůr požádá v souladu s čl. 222 prvním pododstavcem Smlouvy o fungování Evropské unie o zvýšení počtu generálních advokátů o tři (jedenáct namísto osmi), bude Rada jednomyslně s tímto zvýšením souhlasit.

Konference se dohodla, že v takovém případě bude mít Polsko stálého generálního advokáta, stejně jako jej již má Německo, Francie, Itálie, Španělsko a Spojené království, a nebude se již účastnit systému částečné obměny, přičemž stávající systém částečné obměny se bude týkat pěti generálních advokátů namísto tří.

39. Prohlášení k článku 249b
Smlouvy o fungování Evropské unie

Konference bere na vědomí záměr Komise pokračovat v souladu se svými zavedenými postupy v konzultacích odborníků jmenovaných členskými státy při vypracovávání svých návrhů aktů v přenesené pravomoci v oblasti finančních služeb.

40. Prohlášení k článku 280d
Smlouvy o fungování Evropské unie

Konference prohlašuje, že členské státy mohou ve své žádosti o navázání posílené spolupráce uvést, zda již v této fázi zamýšlejí uplatnit článek 280h o rozšíření hlasování kvalifikovanou většinou nebo použití řádného legislativního postupu.

41. Prohlášení k článku 308
Smlouvy o fungování Evropské unie

Konference prohlašuje, že odkaz na cíle Unie v čl. 308 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie se týká cílů stanovených v čl. 2 odst. 2 a 3 Smlouvy o Evropské unii a cílů čl. 2 odst. 5 uvedené smlouvy souvisejících s vnější činností na základě části páté Smlouvy o fungování Evropské unie. Je proto vyloučeno, že by činnost založená na článku 308 Smlouvy o fungování Evropské unie sledovala pouze cíle stanovené v čl. 2 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii. V této souvislosti konference konstatuje, že v souladu s čl. 15b odst. 1 Smlouvy o Evropské unii nemohou být v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky přijímány legislativní akty.

42. Prohlášení k článku 308
Smlouvy o fungování Evropské unie

Konference zdůrazňuje, že v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie nemůže článek 308 Smlouvy o fungování Evropské unie jakožto nedílná součást institucionálního systému založeného na zásadě svěřených pravomocí sloužit jako základ pro rozšíření rozsahu pravomocí Unie nad obecný rámec vymezený ustanoveními Smluv jako celku, a zejména ustanoveními, která vymezují úkoly a činnosti Unie. Článek 308 nemůže být v žádném případě použit jako základ pro přijetí ustanovení, jejichž účinek by v podstatě znamenal změnu Smluv, aniž by se použil postup, který pro tento účel Smlouvy stanoví.

43. Prohlášení k čl. 311a odst. 6
Smlouvy o fungování Evropské unie

Vysoké smluvní strany se dohodly, že Evropská rada na základě čl. 311a odst. 6 přijme rozhodnutí, jež povede ke změně postavení Mayotte ve vztahu k Unii tak, že se toto území stane nejvzdálenějším regionem ve smyslu čl. 311a odst. 1 a článku 299, jakmile francouzské orgány Evropské radě a Komisi oznámí, že to probíhající vývoj vnitřního statutu ostrova umožňuje.

B. PROHLÁŠENÍ K PROTOKOLŮM PŘIPOJENÝM KE SMLOUVÁM

44. Prohlášení k článku 5 Protokolu o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie

Konference bere na vědomí, že pokud členský stát učinil oznámení podle čl. 5 odst. 2 Protokolu o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie, že se nechce účastnit návrhu či podnětu, může být toto oznámení staženo kdykoli před přijetím opatření navazujícího na schengenském *acquis*.

45. Prohlášení k čl. 5 odst. 2 Protokolu o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie

Konference prohlašuje, že kdykoli Spojené království nebo Irsko oznámí Radě svůj úmysl neúčastnit se opatření navazujícího na část schengenského *acquis*, které se účastní, Rada důkladně projedná možné dopady neúčasti daného členského státu v uvedeném opatření. Při projednání v rámci Rady by měly být zohledněny informace poskytnuté Komisí týkající se vztahu mezi návrhem a schengenským *acquis*.

46. Prohlášení k čl. 5 odst. 3 Protokolu o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie

Konference připomíná, že pokud Rada nepřijme rozhodnutí po prvním věcném projednání záležitosti, může jí Komise předložit pozměněný návrh k dalšímu věcnému projednání ve lhůtě čtyř měsíců.

47. Prohlášení k čl. 5 odst. 3, 4 a 5 Protokolu o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie

Konference bere na vědomí, že podmínky, jež stanoví rozhodnutí uvedené v čl. 5 odst. 3, 4 nebo 5 Protokolu o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie, mohou stanovit, že dotyčný členský stát ponese případné přímé finanční důsledky, které nezbytně a nevyhnutelně nastanou v důsledku ukončení jeho účasti v části nebo celém *acquis* uvedeném v jakémkoli rozhodnutí Rady přijatém podle článku 4 uvedeného protokolu.

48. Prohlášení k Protokolu o postavení Dánska

Konference bere na vědomí, že Dánsko s ohledem na právní akty, které přijme Rada buď sama, nebo společně s Evropským parlamentem, a které obsahují jak ustanovení použitelná na Dánsko, tak i ustanovení, jež na Dánsko použitelná nejsou, protože se na jejich právní základ vztahuje část I Protokolu o postavení Dánska, prohlašuje, že nevyužije svého hlasovacího práva k tomu, aby zabránilo přijetí ustanovení, která na Dánsko nejsou použitelná.

Dále konference bere na vědomí, že na základě prohlášení konference k článku 188r Dánsko prohlašuje, že dánská účast na činnostech nebo právních aktech podle článku 188r se uskuteční v souladu s částí I a částí II Protokolu o postavení Dánska.

49. Prohlášení o Itálii

Konference bere na vědomí, že Protokol o Itálii připojený v roce 1957 ke Smlouvě o založení Evropského hospodářského společenství, pozměněný při přijetí Smlouvy o Evropské unii, uváděl toto:

„VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI vyřešit některé zvláštní otázky týkající se Itálie,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují k této smlouvě:

ČLENSKÉ STÁTY SPOLEČENSTVÍ

BEROU NA VĚDOMÍ skutečnost, že italská vláda zahájila desetiletý program hospodářského rozvoje zaměřený na vyrovnání strukturální nerovnováhy italského hospodářství, zejména vybavením méně rozvinutých oblastí na jihu a na italských ostrovech a vytvořením nových pracovních míst s cílem odstranit nezaměstnanost;

PŘIPOMÍNÁJÍ, že zásady a cíle tohoto programu italské vlády byly vzaty na vědomí a schváleny organizacemi pro mezinárodní spolupráci, jichž jsou členské státy členy;

UZNÁVAJÍ, že dosažení cílů italského programu je v jejich společném zájmu;

SHODUJÍ SE na tom, aby orgánům Společenství bylo doporučeno s cílem usnadnit italské vládě splnění tohoto úkolu přijmout všechny prostředky a postupy umožněné Smlouvou, zejména přiměřené využití zdrojů Evropské investiční banky a Evropského sociálního fondu;

DOMNÍVAJÍ SE, že orgány Společenství musí při uplatňování Smlouvy brát v úvahu úsilí, které musí italské hospodářství vyvinout během nadcházejících let, a vhodnou příležitost k odvrácení nebezpečného napětí, zejména v platební bilanci a úrovni zaměstnanosti, které by mohlo ohrozit uplatňování Smlouvy v Itálii;

UZNÁVAJÍ zejména, že v případě použití článků 109h a 109i je třeba dbát, aby opatření požadovaná od italské vlády zajišťovala naplnění jejího programu hospodářského rozvoje a zvýšení životní úrovně obyvatelstva.“

50. Prohlášení k článku 10 Protokolu o přechodných ustanoveních

Konference vyzývá Evropský parlament, Radu a Komisi, aby ve vhodných případech a podle možností ve lhůtě pěti let uvedené v čl. 10 odst. 3 Protokolu o přechodných ustanoveních usilovaly v rámci svých pravomocí o přijetí právních aktů, kterými se mění nebo nahrazují akty uvedené v čl. 10 odst. 1 uvedeného protokolu.

C. PROHLÁŠENÍ ČLENSKÝCH STÁTŮ

Konference dále vzala na vědomí následující prohlášení, která se připojují k tomuto závěrečnému aktu:

51. Prohlášení Belgického království o vnitrostátních parlamentech

Belgie upřesňuje, že podle jejího ústavního práva jak Sněmovna zastupitelů a Senát Federálního parlamentu, tak i parlamentní shromáždění společenství a regionů jednají, z hlediska pravomocí vykonávaných Unií, jako složky vnitrostátního parlamentního systému nebo jako komory vnitrostátního parlamentu.

52. Prohlášení Belgického království, Bulharské republiky, Spolkové republiky Německo, Řecké republiky, Španělského království, Italské republiky, Kyperské republiky, Litevské republiky, Lucemburského velkovévodství, Maďarské republiky, Republiky Malta, Rakouské republiky, Rumunska, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky o symbolech Evropské unie

Belgie, Bulharsko, Německo, Řecko, Španělsko, Itálie, Kypr, Litva, Lucembursko, Maďarsko, Malta, Rakousko, Rumunsko, Slovinsko a Slovensko prohlašují, že vlajka znázorňující kruh dvanácti zlatých hvězd na modrém pozadí, hymna vycházející z „Ódy na radost“ z Deváté symfonie Ludwiga van Beethovena, heslo „Jednotná v rozmanitosti“, euro jako měna Evropské unie a 9. květen jako den Evropy pro ně zůstávají i nadále symboly sounáležitosti občanů Evropské unie a jejich svazku s ní.

53. Prohlášení České republiky k Listině základních práv Evropské unie

1. Česká republika připomíná, že ustanovení Listiny základních práv Evropské unie jsou určena orgánům a institucím Evropské unie v souladu se zásadou subsidiarity a rozdělením pravomocí mezi Evropskou unií a jejími členskými státy, jak bylo znovu potvrzeno v prohlášení (č. 18) o vymezení pravomocí. Česká republika zdůrazňuje, že její ustanovení jsou určena členskými státy pouze tehdy, pokud provádějí právo Unie, a nikoli tehdy, když přijímají nebo provádějí vnitrostátní právo nezávisle na právu Unie.

2. Česká republika rovněž zdůrazňuje, že Listina nerozšiřuje oblast uplatňování práva Unie a nezakládá žádnou novou pravomoc Unie. Listina nezužuje oblast uplatňování vnitrostátního práva a neomezuje žádné současné pravomoci vnitrostátních orgánů v této oblasti.

3. Česká republika podtrhuje, že pokud Listina uznává základní práva a zásady, které vyplývají z ústavních zvyklostí společných členským státům, tato práva a zásady musí být vykládány v souladu s těmito zvyklostmi.
4. Česká republika dále zdůrazňuje, že žádné ustanovení této Listiny nesmí být vykládáno jako omezení nebo narušení lidských práv a základních svobod, které jsou v oblasti své působnosti uznávány právem Unie a mezinárodními smlouvami, jejichž smluvní stranou je Unie nebo všechny její členské státy, včetně Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, a ústavami členských států.

54. Prohlášení Spolkové republiky Německo, Irska, Maďarské republiky,
Rakouské republiky a Švédského království

Německo, Irsko, Maďarsko, Rakousko a Švédsko konstatují, že zásadní ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii nebyla podstatně změněna od vstupu uvedené smlouvy v platnost a musí být aktualizována. Podporují myšlenku konference zástupců vlád členských států, jež by měla být svolána co nejdříve.

55. Prohlášení Španělského království a
Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku

Smlouvy se použijí na Gibraltar jako na evropské území, za jehož vnější vztahy převzal odpovědnost členský stát. To nemá za následek změnu příslušných postojů dotyčných členských států.

56. Prohlášení Irsku k článku 3 Protokolu o postavení Spojeného království
a Irsku s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva

Irsko potvrzuje svou oddanost Unii jako prostoru svobody, bezpečnosti a práva, v němž jsou respektována základní práva a různé právní systémy a tradice členských států a jenž poskytuje občanům vysokou úroveň bezpečnosti.

Irsko proto prohlašuje, že je pevně odhodláno uplatnit v co největší míře své právo podle článku 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irsku s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva účastnit se přijímání opatření na základě části třetí hlavy IV Smlouvy o fungování Evropské unie.

Irsko se bude v co největší míře účastnit zejména opatření v oblasti policejní spolupráce.

Irsko dále připomíná, že v souladu s článkem 8 protokolu může Radě písemně oznámit, že si již nepřeje, aby se na něj protokol vztahoval. Irsko má v úmyslu přezkoumat uplatňování těchto ujednání do tří let od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost.

57. Prohlášení Italské republiky o složení Evropského parlamentu

Itálie připomíná, že v souladu s články 8a (nově označeným jako článek 10) a 9a (nově označeným jako článek 14) Smlouvy o Evropské unii se Evropský parlament skládá ze zástupců občanů Unie, jejichž zastoupení je zajištěno poměrným sestupným způsobem.

Itálie rovněž připomíná, že na základě článku 8 (nově označeného jako článek 9) Smlouvy o Evropské unii a článku 17 (nově označeného jako článek 20) Smlouvy o fungování Evropské unie je občanem Unie každá osoba, která má státní příslušnost členského státu.

Proto se Itálie domnívá, že, aniž je dotčeno rozhodnutí týkající se volebního období 2009-2014, musí každé rozhodnutí přijaté Evropskou radou z podnětu Evropského parlamentu a s jeho souhlasem stanovící složení Evropského parlamentu dodržovat zásady stanovené v článku 9a (nově označeném jako článek 14) Smlouvy o Evropské unii.

58. Prohlášení Lotyšské republiky, Maďarské republiky a Republiky Malta
o způsobu psaní názvu jednotné měny
ve Smlouvách

Aniž je dotčen jednotný způsob psaní názvu jednotné měny Evropské unie podle Smluv, jak je uveden na bankovkách a mincích, Lotyšsko, Maďarsko a Malta prohlašují, že způsob psaní názvu jednotné měny, včetně odvozených tvarů, použitý v lotyšském, maďarském a maltském znění Smluv nemá vliv na stávající pravidla lotyšského, maďarského a maltského jazyka.

59. Prohlášení Nizozemského království
k článku 270a Smlouvy o fungování Evropské unie

Nizozemské království bude souhlasit s rozhodnutím uvedeným v čl. 270a odst. 2 druhém pododstavci Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud revize rozhodnutí uvedeného v čl. 269 třetím pododstavci uvedené smlouvy přinese Nizozemsku uspokojivé řešení jeho nadměrného záporného čistého příspěvku do rozpočtu Unie.

60. Prohlášení Nizozemského království
k článku 311a Smlouvy o fungování Evropské unie

Nizozemské království prohlašuje, že podnět k rozhodnutí uvedenému v čl. 311a odst. 6, určenému ke změně postavení Nizozemských Antil nebo Aruby vzhledem k Unii, bude předložen pouze na základě rozhodnutí přijatého v souladu s ústavou Nizozemského království.

61. Prohlášení Polské republiky k Listině základních práv Evropské unie

Listina se nijak nedotýká práva členských států přijímat právní předpisy v oblasti veřejné mravnosti, rodinného práva, jakož i ochrany lidské důstojnosti a dodržování fyzické a mravní integrity člověka.

62. Prohlášení Polské republiky k Protokolu o uplatňování Listiny základních práv Evropské unie v Polsku a Spojeném království

Polská republika prohlašuje, že vzhledem k tradici společenského hnutí „Solidarita“ a jeho významnému přínosu k boji za sociální a pracovní práva plně respektuje sociální a pracovní práva, jak jsou stanovena právem Evropské unie, a zejména ta, jež jsou potvrzena v hlavě IV Listiny základních práv Evropské unie.

63. Prohlášení Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku o definici pojmu „státní příslušníci“

S ohledem na Smlouvy a na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii a jiné akty z těchto smluv odvozených nebo jejichž platnost tyto smlouvy zachovávají, trvá Spojené království na svém prohlášení ze dne 31. prosince 1982 o definici pojmu „státní příslušníci“ s tou výjimkou, že odkazem na „občany britských závislých území“ se rozumějí „občané britských zámořských území“.

64. Prohlášení Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku o volebním právu pro volby do Evropského parlamentu

Spojené království bere na vědomí, že účelem článku 9a Smlouvy o Evropské unii a jiných ustanovení Smluv není měnit základ volebního práva pro volby do Evropského parlamentu.

65. Prohlášení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska k článku 61h Smlouvy o fungování Evropské unie

Spojené království plně podporuje energické opatření za účelem přijetí finančních sankcí určených na předcházení a boj proti terorismu a souvisejícím činnostem. Proto Spojené království prohlašuje, že zamýšlí uplatnit své právo podle článku 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva účastnit se přijímání všech návrhů podle článku 61h Smlouvy o fungování Evropské unie.